

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

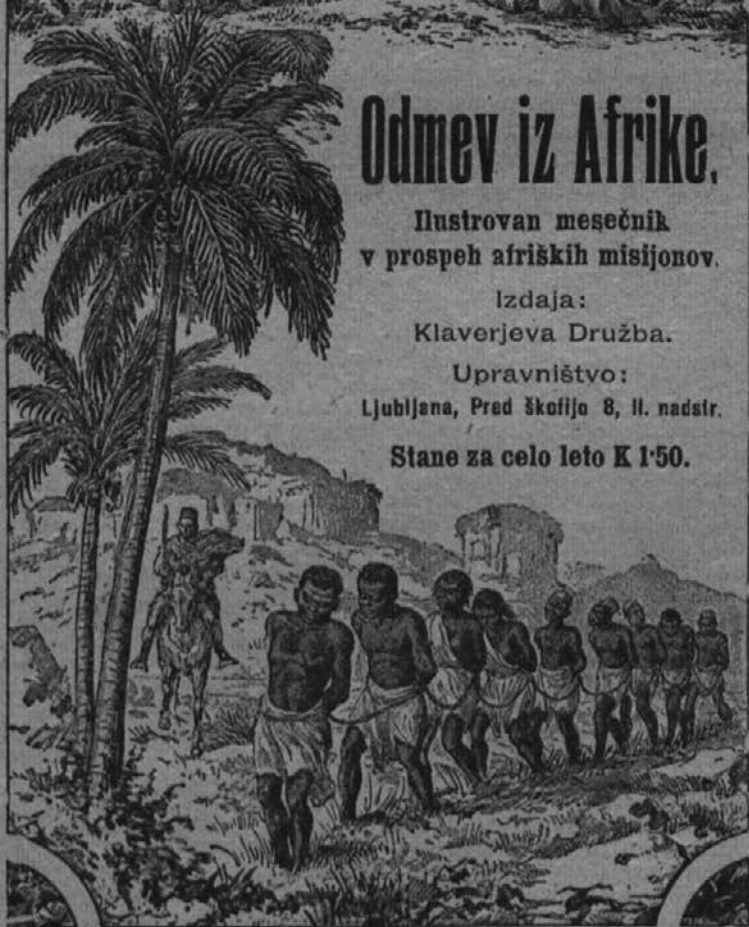
Izdaja:

Klaverjeva Družba.

Upravništvo:

Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1.50.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjev.

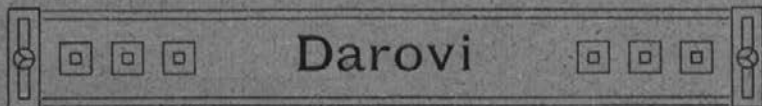
Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem in laškem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X. in Benediktu XV. Stane za celo leto **K 1.50**. Naroča se pod naslovom: Filialka Družbe sv. Petra Klaverja, **Ljubljana, Pred Škofijo 8, II. nadstropje; Trst, via Sanità 14.**

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve Družbe, gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, začasno **Salzburg, Dreifaltigkeitsgasse 12.**

Vsebina številke meseca decembra:

Dušna premija. — Sveta kongregacija de Propaganda fide. — Misijonski dopisi: Iz misijona Naddangira v Ugandi (Piše o. M. Raux.) — Apostolski vikariat Tananariva. (Pismo o. Crancq.) — Apostolska prefektura Francoska Guinea. (Pismo o. Lerouge.) — Pisma misijonarjev, došla od 1. aprila do 1. maja 1916. — Sumarična sestava leta 1915. v misijone poslanih predmetov. — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Popolni odpustek. — Sliki: Petrov trg v Rimu. — Zavetišče za v Naddangiri rojene.

od dne 1. do 31. junija 1916.

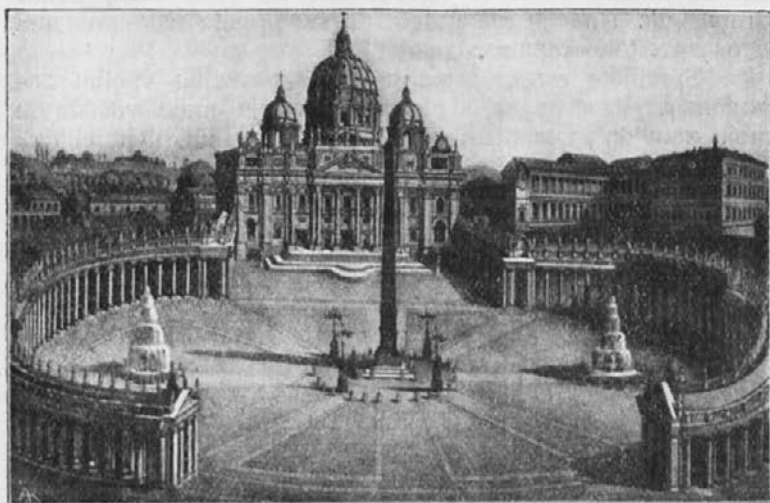
Za afriške misijone: Po vodstvu cerkve presv. Srca Jezusovega od neim. osebe 50 K, preč. g. V. Zupančič 10 K, M. Polajžer 12 K, preč. gosp. J. Kosovel 4 K, N. N. 30 v, M. Klešnik 1 K, N. N. 50 K, J. Hrast 10 K, M. Habjün 2 K, G. Prekupec 12 K, A. Koman 2 K, F. Koračin 7 K 50 v, M. Kompara 2 K, N. N. 50 K, V. in P. Razinger 1 K 70 v, G. Klein 1 K, po J. Petriček od neim. osebe 1 K, N. Turk nabrala 4 K, N. N. 4 K, P. Kanc 20 v, M. Kalan 3 K, preč. g. superior F. Javšovec 6 K, gojenke čč. Solskih sester v Šmihelu 6 K, zavod „Josefinum“ 1 K 20 v, za nabavo rožnih vencev, svetinjc in škapulirjev: N. N. 3 K.

Za sv. maše: M. in G. Pirnat 200 K, L. Balkan 100 K, † A. in I. Lešnik 40 K, L. in M. Javernik 14 K, L. Šramel 15 K, F. in U. Javernik 11 K, A. Ekart 200 K, R. Beranič 20 K, T. Klinc 20 K, po Klincu 302 K, po H. Kompara 20 K, M. Kompara nabrala 15 K, M. Žibret 6 K 10 v, A. Jordan 2 K, M. Male nabrala 33 K 60 v, A. Horvath nabrala 25 K.

Za stradajoče: Neimenovan 3 K, M. Ukmar 50 v.

Za gobavce: R. Beranič 3 K.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: G. Kaizer za odkup zamorčkov na ime **Gera** in **Alozij** 100 K, po preč. g. superiorju Fr. Javšovec za odkup fantkov **Jožef** in **Janez** 50 K. M. J. za botrinski dar deklice na ime **Marija** **Alojzija** 24 K, A. Čuk za odkup in botrinski dar dečka na ime **Anton** **Obljubljen** 24 K, v zahvalo za zadobljeno zdravje. Neimenovana botrinski dar dečka na ime **Jožef** in deklice na ime **Marija** 40 K, A. Kovačič nabrala za odkup deklice

Petrov trg v Rimu.

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov bo od afrikanskih misijonskih škofov in misijonarjev letno branih
482 svetih maš.

Sveta kongregacija de Propaganda fide.

Kakor vsako leto, tako je tudi letos predložila naša vrhovna voditeljica kardinalnemu prefektu Propagande fide računsko poročilo o miloščinah, podeljenih afrikanskim misijonom. Kot odgovor na to je prejela od Nj. eminence kardinale Serafini sledeče pismo, ki bo gotovo vnemo naših dobrotnikov pomnožilo,

Zap. št. 554/1916.

Rim, 19. maja 1916.

Visokorodna gospa grofica!

Z resničnim zadovoljstvom sem prejel Vaše računsko poročilo o izdatkih in dobičkih leta 1915. in veselim se, da se milosrčnost vernikov ni zmanjšala vključno s sedanjim težkim dogodkom, ki uničujoče vplivajo na narode, da ste torej

nabrali znatno vsoto K 448.867·82, ne dosti manj kakor druga leta. Nadalje me veseli, da ste prejete milodare tudi letos spet tako razumno razdelili.

Sprejmite torej, gospa grofica, s svojim vnetim zavodom vred v imenu svete kongregacije moje voščilo in mojo zahvalo in medtem ko Boga prosim, da bi hotel tudi v bodočnosti podpirati Vaše prezaslužne naprave, ostajam

z odličnim spoštovanjem

Nj. V. gospa grofica

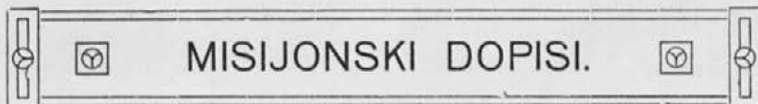
najvdanejši in uslužni

Marija Terezija Ledóchowska,

D. Card. Serafini,
prefekt.

vrhovna voditeljica Klaverjeve
Družbe.

C. Laurenti,
tajnik.

Iz misijona Naddangira v Ugandi.

Boji in zmage.

(Piše o. M. Raux, M. A.)

Dežela Busiro, kjer stanujemo, šteje, kakor sem Vam že poročal, nad 52.000 prebivalcev, od katerih spada 20.000 v okraj Naddangira. Ostalih 32.000 spada po cerkveni razdelitvi postajam Rubaga, Kisubi in Entebbe. Vsi pomenljivejši poglavarji so protestanti. Pristaši protestantizma — tukaj govorim o domačinih-črncih — so v našem okraju precej delavni, čeprav so redko naseljeni. Njih število presega komaj v dveh ali treh občinah ono naših katoličanov, ki so pobožno, skromno in preprosto ljudstvo, katero ima mnogo smisla za ljubezen do bližnjega. Ali se naj temu čudimo?

Eden mojih sobratov piše o tem sledeče: „Delo spreobračanja obstoji pri protestantih zlasti v tem, da urojence poučujejo. Kar zadeva vzgojo k čednostnemu in verskemu življenju, je ista, po našem mnenju, blizu propada. — Vprašujemo se včas, kaj si pač protestantski zamorci Ugande mislijo o veri? Mogoče tako: „Obe veri, anglikanska in katoliška, sta iz Evrope. Ker so pa Evropejci brezdvomno možje razuma, sledi iz tega, da sta obe veri dobri. Tudi

sta si podobni; povsod se najdejo točke, ki so pri obeh verah enake. Res so nastali razpori, toda kaj je bolj človeško ko to. Začetek in namen sta vendarle ista.“

Nasledki podobnih umstvenih razlogov se lahko uganejo. Protestanti, polni nevoščljivosti zaradi vpliva katoličanov, napadajo naše katehiste, morda tudi iz tega namena, da bi zmanjšali razliko, katera zadržuje enakovrednost obeh ver. Kaj je na tem ležče! Povsod imajo molilnice z dvema ali tremi pomožnimi pridigarji, kjer še niso niti vračunjeni „sejajci dobrega semena“ (ali plevela), kateri dobivajo svojo redno plačo, niti ni všteta sila, ki jo rabijo poglavarji nad starši.

Z vsemi sredstvi skušajo luterani omejiti delovanje katoliških katehistov; posebno se trudijo pri novokrščenih otrocih in takih, ki se pripravljajo na sv. krst, ker ti njihovim vabilom laže sledijo ter se jim ne znajo tako ustavljati.

Neredkokrat se zgodi, da protestanti katoliške katehiste izzovejo k besednemu dvoboju o verskih stvareh. In akoravno so nasprotnikom mnoge točke sv. pisma dobro znane, vendar jih katoliški katehisti s svojim verskim prepričanjem in bogoslovskimi dokazi skoro vselej premagajo. Samo eden zgled. Nastop se je vršil v Loukombi, pri katehistu Jakobu Baciwandika. Prihitelo je mnogo katehumenov in kristjanov, ko so videli luterana prihajati k Jakobu. Vprašanja in odgovori se menjavajo. Obravnava se o češčenju podob.*

Protestant: „Vi katoličani se imenujete kristjane, pa ste vendar pogani in moslimi. Molite podobe in vaše hiše in cerkve so polne teh reči; tudi nosite razne amulete, kakor križe, svetinjice, škapulirje in rožne vence.“

Katehist (obrnivši se k svojim prijateljem): „Ali slišite? Te reči imenuje on amulete! (k protestantu obrnjen): Ali še nisi nikoli bral v evangeliju sv. Lukeža, da je naš Zveličar rekel: „Ako hoče kdo biti moj učenec, naj vzame svoj križ in ga nese za menoj? In ali ne vidimo vsak dan, da nosijo Evropejci slike svojih staršev in ljubih prijateljev pri sebi? So li te slike tudi amuleti?“

Protestant: „Čemu pa molite slike?“

Katehist: „Mi jih nikakor ne molimo, temveč one nam služijo kot ščit (ngabo) zoper napade peklenške kače, hudega duha; in ti, ki bi za nobeno ceno ne nosil strupene kače, katera bi te mogla ugrizniti, s seboj, se braniš nositi križ.“

* Sledeče vrste so natančna prestava, brez tuje primesi, onega pisma, ki mi ga je pisal Jakob pred nekaj dnevi, da mi opiše svoj pogovor s protestantovskim učiteljem.

Protestant: „Hočeš me ustrašiti s svojimi kačami?“

Katehist: „O ne, to niti oddaleč ni moj namen. Govori dalje.“

Protestant: „Torej dobro, nadaljujem. Ko je Bog dal na gori Sinaj svoje zapovedi, je rekel ljudstvu: „Jaz sem Gospod, tvoj Bog, ki te je pripeljal iz Egipta. Ne imej tujih bogov razen mene; ne izrezuj si podob, ne kipov od reči na zemlji ali nebu, da bi jim služil in jih molil.“

Katehist: „Prav si govoril. Bog je dal Mozesu svoje zapovedi. A sedaj te moram rešiti iz zadrege. (»Leka nangé nkuggyeko amagwa.«) Bog je rekel: „Jaz sem Gospod, tvoj Bog.“ Da, res je on naš Gospod in naš Bog. Kdaj si slišal, da bi rekli o kom drugem, da je naš Gospod in Bog?“

Protestant: „Tega nisem slišal nikoli. Toda zakaj te slike?“

Katehist: „Razumem; sedaj velja tvoj napad slikam kakor prej križem.“

Protestant: „Da.“

Katehist: „Pa vzemimo slučaj, da srečaš med potjo koga, ki je zelo podoben tvojemu očetu; povej mi, bi ga li umoril?“

Protestant: „Toda sedaj se ne gre za človeka.“

Katehist: „Pač: tudi ti si podoba svojega očeta in vendar sam sebe ne sovrašiš.“

Protestant: „Na ta način hočeš te stvari pojasniti?“

Katehist: „Da. Vem tudi, da je Bog zapovedal: „Ne izdelaj si izrezanih podob,“ in zato te vprašam: Misliš li, da mi molimo drugega Boga kakor vi?“

Protestant: „Da, križe in podobe.“

Katehist: „In tiste evropske slike, ki jih imaš obešene po stenah svoje hiše, zakaj pa jih ti moliš?“

Protestant: „Oho, sedaj pa sanjaš pri belem dnevu. Kdaj si me videl pred njimi na kolenih?“

Katehist: „In kdaj si videl katerega katoličana, da je molil podobe in slike? — Rekel še mi boš morda, da katoličani svoje cerkve krasimo s slikami. No, dobro; v tem slučaju si jaz lahko mislim, da ti zemljo, iz katere je narejena tvoja molilnica, in blago, s katerim jo imaš okrašeno, tudi moliš. Res, zanimaš me, in skoraj se ti moram čuditi. Vendar to nič ne škoduje. Le priznaj, da si premagan.“

Protestant: „Bodi! — v eni točki. Kaj pa rečeš k drugim besedam božjim, ki jih je govoril Mozesu: „Ne delaj si izrezanih podob, da bi jih molil ali jim služil?“

Katehist: „Ali še nisi umel pomena te zapovedi?“

Protestant: „Jaz te vprašam za tvoje mnenje; kajti za svojo osebo ga umem že dolgo.“

Katehist: Torej najprej, jaz sem zadovoljen; ti veš prav dobro, toda poslušaj, kaj ti povem: Bog ni rekel Mozesu: ‚Ne smeš si delati podob,‘ ampak ‚Ne delaj si podob zato, da bi jih molil in jim služil.‘ Slišiš?“

Protestant: „Da, slišim, nadaljuj.“

Katehist: „Ako bi Bog Mozesu prepovedal delati podobe in se jih posluževati, ali bi mu mogel potem ukazati, da napravi dva zlata angela za skrinjo zaveze? Si li pozabil pregovora Bagandcev: ‚Lastnik polja da svoje žito

Zavetišče za v Nandangiri rojene.

požeti, od kogar sam hoče? Torej ne stori oni, ki naročilo izvrši, nobene krivice.“

Protestant: „Torej ti trdiš, da jih nikakor ne moliš?“

Katehist: „To potrjujem. Podobo imenujem podobo, a nikoli me ne boš slišal reči, da je to moj Bog.“

Protestant: „Tvoje odgovore bom primerjal besedam pisateljev sv. knjig.“

Katehist: „Slobodno ti; jaz ostanem pri svojih trditvah in nič ne prekličem.“

Protestant: „Dosti sem se danes naučil; prepričal si me in vdam se.“

Katehist: „Prav dobro. V prihodnje pa jedi skuhaj, preden jih prineseš na mizo, to je, preden me napadeš, premisli svoje besede.“

Protestant: „In vi, katoliški kristjani, nosite še nadalje križe in podobe na svojih prsih in obešajte jih na stene svojih hiš.“

Z Bogom, jaz, Jakob Baciwandika, katehist.

K temu zgledu malih prepirov, katere morajo naši kristjani večkrat izvojevati, hočem še pridjati zgodbo spreobrnjenja, kateri sem bil sam priča.

Pred nekaj tedni sem se nahajal na misijonskem potovanju v Kavumbo, malo centralo s prosto cerkvico, kjer delujeta dva katehista.

S svojo karavano grem skozi vas Matombwe, kateri načeluje zloglasna princezinja Nakarema, hči poglavarja Mutesa. Na čelu karavane navdušeno stopa z 20 otroki katehist Ciprijan. Naenkrat obstoji pred neko 50 metrov od ceste oddaljeno kočo. Bilo je stanovanje Lusansa, 60 letnega starčka.

Na njihov poziv stopim bliže ter stopim na vabilo še razmeroma mlade gospodinje, z imenom Aliwonya, v kočo, kjer me srčno sprejmejo z vsemi znaki prijateljstva, katerega izkaže Bagandec dobrodošlemu obiskovalcu.

Poldrug meter od vhoda kočice leži na bornem ležišču Lusansa. Bolan, hrom, shujšan, ves pokrit z ranami, se širi od njega mrliški duh. Ne vedoč, kako naj pokaže svoje veselje nad mojim prihodom, se ubogi bolnik z naporom sklone na svojem ležišču, podavši mi svoje shujšane roke, ter mi z ginljivo dobrosrčnostjo reče: „Pozdravljen, oče! Dobri Bog te pošilja k umirajočemu. Pridi bliže k meni, ker ti imam mnogo povedati in moči me hočejo zapustiti.“ Ko stopim k njemu, prične starček svoj pogovor na sledeči način:

„Tukaj to vem: Verujem v Boga vsemogočnega, mojega Stvarnika in Gospoda. Njegova volja naj se zgodi! Verujem v Jezusa Kristusa, njegovega edinorojenega Sina, ki je prišel na zemljo in za nas na križu umrl. V imenu Očeta in Sina in Sv. Duha.“

Pri teh besedah je zaznamoval svoje bolne prsi z znamenjem sv. križa ter nadaljeval: „Glej, oče, bolan sem in čutim, da bom kmalu umrl. Dva letna časa ležim že tukaj in rane se mi nočejo odstraniti. Pred enim mesecem sem prosil one, kateri mi strežejo, naj mi privedejo duhovnika iz Naddangire, da me krsti. Če nalašč ali ne, mi ni znano, so mi pripeljali protestantovskega Teaherja. Kaj mi je ta pripovedoval, tega se več ne spominjam, vendar krstil me je še tisti dan. Potem pa so minuli tedni, ne da bi kdaj več videl svojega krstitelja. Nato me nekega dne obiše

tvoj katehist Ciprijan ter me vpraša, kako mi gre. To priložnost sem porabil, da se mu zahvalim za sv. krst, s katerim me je storil za otroka božjega. Ciprijan ni umel, kako da se njemu za to zahvaljujem. Povem mu torej zgodbo o svojem krstu in tako se je stvar pojasnila. Poklicali so namesto duhovnika iz Naddangire protestantovskega iz Matombwe. Bil sem zaraditega tako žalosten, da sem koj rekel Ciprijanu: „Goljufali so me! Krsti me ti, jaz hočem umreti v katoliški veri.“ — „Potrpi,“ mi odvrne Ciprijan, „hočem se posvetovati z očeti v Naddangiri.“ Počakal sem, toda ker si prišel sam k meni, vidim, da me bolj ljubiš kakor Teaher, ki me je krstil in me obiskal šele po odhodu Ciprijanovem, da me poln jeze pokara. — Ponavljam še enkrat: „Oče, krsti me. Verujem v Boga vsemogočnega, mojega Stvarnika in Gospoda, v Jezusa Kristusa, ki je za nas na križu umrl. V pravi veri hočem umreti.“

Vsi, ki so slišali govorjenje Lusansa, so bili vidno ginjeni. Prekinil sem ga za kratko časa, da ga nekoliko izprašam in ga nagnem h kesanju čez grehe celega življenja. Ker je bil hrabri starček k vsemu pripravljen, dal sem kleče, vpričo vseh navzočih, to tako pripravljeno dušo Bogu nazaj. Krstil sem ga na ime Pij, v spomin na sv. Očeta, ki mi je ravno v tem trenutku prišel v spomin. — Po končanem sv. opravilu povzame Pij Lusansa zopet besedo ter reče z ginljivim, vendar odločnim glasom:

„Oče, želim, da vsi vedo, da sem katoliški kristjan. Pokličite mojo ženo, moja dva mala otroka, katehista in celo svoje spremstvo.“

Vsi, za katere je bilo v koči prostora, so vstopili in molče poslušali starčkove poslednje želje:

„Jaz sem otrok božji,“ nadaljuje Pij. „Vi vsi, ki ste sedaj tu, zapomnite si; jaz sem sedaj od misijonarja krščen v pravi veri. Ti, moja žena Aliwonya, vidiš, da bom umrl. Vedno sva se dobro umela; želim, da se daš od katoliških duhovnikov krstiti. In vidva, moja otroka, Serunjagi in Nakacci, sta še majhna, vendar poslušajta besede svojega umirajočega očeta: Hočem, da sprejmeta vero, v kateri bom jaz, vajin oče, umrl.“ In obrnivši se proti navzočim, ki so se komaj drževali solz, še dobri starček pristavi: „Vi vsi ste moje priče; usmilite se mojih otrok!“

Priznati moram, da sem bil nad celim dogodkom zelo ganjen. Še nikdar nisem doživel kaj takega, nikdar slišal takega govorjenja iz ust pogana, ki je katoliško vero do tiste ure poznal samo iz pripovedovanja drugih. Boga hvaleč sem se odstranil.

Danes je Pij Lusansa dal svojo dušo Stvarniku nazaj; njegova žena Aliwonya je katehumena in eden njegovih otrok je pred kratkim prejel sv. krst. Slava Bogu na višavah in mir ljudem, ki so dobre volje.

Ko sem Vam, gospa grofica, opisal naše boje in zmage, Vas še prosim vroče molitve za naše uboge pogane in za nas, ki vsak dan opazujemo delovanje božje milosti v teh dušah in vendar ne zaslužimo tolažbe, ki ga nam to delovanje deli.

Apostolski vikarijat Tananariva.

Vsem plemenitim dušam, ki hrepenijo sezidati cekve ali kapele v Afriki, priporočamo načrt, ki ga nam podaja o. Crancq v sledečem pismu:

Ambohibemaroandro, 18. januarja 1916.

Visokospoštovana gospa grofica!

Neznanec sem Vam sicer, vendar kar vem o Vaši verski gorečnosti in Vaši milosrčnosti, me osrčuje, da si upam trkati na Vaše duri. Jaz sem misijonar na Madagaskarju v vikarijatu Tananariva, čigar prevzvišenega nadpastirja, škofa de Saune, poznate. Takoj v začetku Vam hočem priznati, da me je Njega Prevzvišenost napotil, da Vam pišem. Torej Vam bom brez daljših ovinkov razkril vzrok svojega pisanja.

Prihodnjega 8. junija bo dvajset let, odkar je bil eden naših misijonarjev, o. Jakob Berthieu, na Madagaskarju umorjen iz sovraštva napram Franciji in katoliški veri. Padel je v roke sovražnikom tukaj v Ambohibemaroandru, odkoder Vam jaz pišem. Ta vas je bila takrat popolnoma protestantska, katoliške cerkve ni imela. S pomočjo misijonov in kristjanov po deželi se je sezidala lepa cerkev, ki se je postavila pod varstvo sv. Jakoba starejšega, ker je bil ta slavni apostol patron patra Berthieu. Nekaj sto vaščanov in ljudi v okolici tvori sedanjo cerkveno občino v Ambohibemaroandru. Vendar ako nam je drag kraj, kjer je bil oni pogumni misijonar ujet, tedaj nam kraj njegovega mučeništva ni nič manj ljub. A plemeniti misijonar je izdihnil svojo dušo šele, ko je prehodil bolečinepolno pot kakih osmih kilometrov. Na onem mestu stoji skromen spomenik, a mi želimo nekaj boljšega. Radi bi imeli cerkev, ki bi naj bila najprej župna cerkev, a v bodočnosti mogoče tudi še romarsko svetišče.

To je načrt, gospa grofica! Patrona za cerkev, ki bi se imela zidati, naj bi izbrali dobrotniki. To bi bila lepa zmaga za našo sveto vero na Madagaskarju, kjer sta še krivoverstvo in malikovanje zelo močna ter še ne bosta kmalu premagana.

Oprostite, gospa grofica, mojo vsiljivost in bodite zagotovljeni mojega najodličnejšega spoštovanja.

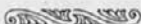
Vaš Vam v Kristusu vdani služabnik

J. Crancq, S. J., misijonar.

Vse, kar naš dobri o. Crancy pripoveduje, je popolnoma resnično in jaz odobrujem njegovo prošnjo, ki jo stavi na Klaverjevo Družbo.

Tananariva, 31. januarja 1916.

† H. de Saune, S. J.

Apostolska prefektura Francoska Guinea.

Z veseljem objavljamo lepo pismo, ki ga je prečast. o. L e r o u g e, apostolski prefekt, 15. januarja tekočega leta poslal naši vrhovni voditeljici. Osobje je za dve tretjini zmanjšano, dela je preobilno, sredstva manjkajo, vendar nihče ne izgubi poguma.

Kaj Vam naj porečem, gospa grofica, o svojem ubogem misijonu v Guineji? Od 25 patrov in bratov jih je moralo 18 na vojsko in jaz sam se nahajam že dva meseca v Buschlandu, ki je 700 kilometrov od Conakrya oddaljen, da pomagam nekemu mlademu sobratu, ki je že od začetka vojske sam tukaj. Vendar nihče ne izgubi poguma. Mi upamo, da nam bo Bog pomagal, in smo zadovoljni.

Kakor rečeno, se nahajam sedaj pri Coniaguhi. To je bojevito ljudsko pleme, popolni otroci narave, ki pa so se dozdej bojevali zoper islam, ki jih obdaja od vseh strani. Jaz mislim, da nam bo Bog dal pri tem ljudstvu še mnogo dobrega storiti. Trnja novoustanovljenja — štiri leta smo tukaj — nam seveda ni manjkalo. Ustanovnik, o. M o n t e l s, je umrl že po šestih mesecih od napora in revščine. In v kako žalostnem položaju se nahajajo moji sotovariši še sedaj! Kot stanovanje jim služi koča iz slame kakor domačinom; ker so zelo oddaljeni od prometnega središča, imajo tudi zaradi prehrane mnogo težkoč in to vse pod tem tako slabečim podnebjem.

Čas med dvema apostolskima potovanjema porabimo v to, da se razvedrimo s tem, da zidamo eno kapelo, v kateri bi lahko hranili Najsvetejše; seveda je to zelo skromna bazilika, iz zemlje sestavljena, s slamo krita, ki bo spominjala dete Jezusčka na njegov hlev v Bellehemu.

Coniagui so vsi brez izjeme molilci fetiša. Kadar jih uživanje palmovega vina ne spravi iz ravnotežja, se da z njimi še marsikaj storiti, vendar koliko grozovitih šeg je pri njih

udomačenih! Življenje enega otroka jim nič ne velja; od dvojčkov n. pr. vedno eno dete darujejo. Tukaj navedem en slučaj izmed tisočih, ki ga je odkrila policija. V vasi Atroung sta darovala dva stara neko dete, da bi zadobila bogato žetev. Pri zaslišanju, ki ga je vodil vladni zastopnik, sta odgovorila mirno: „A midva sva isto storila tudi v preteklem letu in imeli smo lepo proso; zakaj bi letos ne smela ravnotako narediti?“ Iz tega se lahko sklepa, koliko otrok se tukaj pomori. — O položaju ubogih tukajšnjih žen niti ne govorim. One so tukaj, kakor sploh v Afriki, kjer ni katoliškega zakona, — bitja, ki so odločena edino samo za delo in trpljenje, ki se morajo v vsem in povsod žrtvovati željam svojega gospodarja.

V tej deželi so delovali v mirnih časih trije misijonarji. S tem, da so vedno bivali med domačini ter po možnosti skrbeli za bolnike, se jim je posrečilo, da so si pridobili naravno naklonjenost teh poganov in tudi nekoliko zaupanja. Tako so sčasoma zbrali v onih vaseh, ki pripadajo njihovem misijonu, 76 katehumenov. To je začetek in za enega edinega patra je to tudi zadosten delež. Da bi iz tega majhnega semena kmalu zrastle veliko drevo! In da bi se tukaj razširjalo krščanstvo, se zanašamo, gospa grofica, vedno zelo na Vašo pomoč v molitvi in nekoliko na Vaše darove.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 1. aprila do 1. maja 1916.)

Škof Jarosseau, apostolski vikar, Harar, 4. februarja.
Predstojnica dominikank v Klerksdorpu, Transvaal, 10. januarja (se zahvaljuje).

Sestra Terezina, Emavs, Bazutska dežela, 17. februarja. („Prav srčna hvala za vsa zdravila, ki ste nam jih dobrotno poslali. Videti bi morali mojo lekarno! Tu je stekleničica pri stekleničici, vrečica pri vrečici v zaboju iz desak, in reči moram, da je poseben blagoslov na naših delih krščanske ljubezni do Boga in do bližnjega, ozdravljenja so včasih zares nenavadna. Bolan je bil star pogan. Žena ga prosi, naj išče pomoči pri nas, a on pravi, da ne mara pomoči rimskih katoličanov. Gre torej k „črnemu“; tam dobi zdravil, ki jih je moral drago, drago plačati — in ostane bolan. Slednjič se vendar odloči in pride k nam. Damo mu pelina s salvijo zmešanega in kredno moko — parfumed — in čez teden dni je popolnoma ozdravel. To je le eden zgled izmed premnogih. — Bazutci se namreč slabo hranijo, zato

imajo večkrat notranje otekline, in proti temu je najboljšo zdravilo pelin in salvija.“)

P. Rafael, Beira, Mozambik, 11. februarja. („Letos smo odprli nov misijon, kjer deluje novi spreobrnjenec, nekdanji častnik naše armade. Vrlo dober kristjan je in ves vnet za misijonsko delovanje.“) Prilaga pismo 72 gojencev, ki prosijo rožnih vencev in križcev, ker jih o. Rafael že davno nima več.

Škof Jalabert, apostolski vikar, Dakar, 2. marca. („Spet sem se vrnil z dolgega in težavnega potovanja, ki je trajalo nad tri mesece. Prehodil sem 1800 kilometrov. Poslal Vam bom pozneje popis tega apostolskega potovanja. Ponovno se Vam zahvaljujem za Vaše živahno zanimanje, ki ga posvečujete našim napravam, zlasti semenišču za naše domačine. Molite mnogo za nas, da se kraljestvo božjega Zveličarja vedno bolj razširja.“)

O. Montel, Samarija, Abesinija, 12. februarja. („Srčno Vas prosim rožnih vencev in križev za naše spreobrnjenec. Lansko leto je Bog obilo blagoslovil naš trud: samo v Samariji je bilo sprejeto okrog 300 oseb v sv. Cerkev Jezusovo. In vse to ljudstvo je treba oborožiti s tem orožjem sv. vere.“)

O. Irenej, Ourso, Abesinija, 12. februarja (se ima boriti s strahovito bedo: k škodljivemu vplivu vojske se je pridružila cela veriga drugih šib: suša, boleznj pri živini, kobilice, lakota, predvsem pa izredno škodljiva influenca, katera je vrgla vse njegove ljudi za poldrug mesec, decembra in januarja, na bolniško posteljo ter zahtevala več žrtev. — Izdal je vse do zadnjega vinarja; pred koncem treh mesecev ne more pričakovati niti vinarja. — V tej svoji skrajni stiski stavi za Bogom svoje trdno zaupanje na Boga, pričakujoč gotovo hitre pomoči).

O. Casset, Chikumi, Rodezija, 12. februarja (potrebuje katekizem s podobnicami; za 60 frankov bi si ga mogel nabaviti, a to je preveč za njegovo denarnico).

O. Vianelo, vrhovni predstojnik sinov najsv. Srca, piše iz Rima, da njegovi misijoni vsled vojske grozno trpe.

O. Fracassini, predstojnik misijona frančiškanov v Egiptu, Kairo (prosi za dobre mašne ustanove).

O. Fettinger, Rabai, 26. decembra (prosi kakor za dobre mašne ustanove, tako tudi za različne paramente).

Sr. Ernestina, Umgody, 12. decembra (piše, da v njeni bližini ni bojev).

Sr. Alojzija, Salisbury, 1. marca. („Od Božiča do sedaj smo imeli tri krste odraslih in štiri prvoobhajance. Število tedenskih svetih obhajil znaša 100. Ko bi s tem ne pri-

čele, bi vseh teh uspehov ne bilo. K temu narašča še tudi vedno število naših sirot. Od vlade ne dobivamo nobene podpore. Ker imamo mnogo malih otrok, potrebujemo svežega mleka; rada bi zato kupila kravo, katera bi stala 20 funtov. Prosim, pomagajte mi Vi! Naše sirote molijo vsak dan k sv. Jožefu, da nam pomaga nabaviti si toliko potrebno živinče. Kaj še naj Vam pišem? Naše štiri postulantinje so že skoro od pričetka vojske v Dar-es-Salaamu pridržane. Potrebovale bi le še kake tri do štiri dni, da bi dospele v naš misijon. Sedaj vsaj vemo, da so pri benediktinkah dobro preskrbljene in njih starši vedo, hvala Bogu, tudi. Kljub vsemu pomanjkanju in strahovom moramo posebno varstvo božje previdnosti z ozirom na našo varnost občudovati in moliti.“)

Sr. Petitpiere, King-Williams-Town, 24. februarja.

O. Biegner, Emavs, Natal, 18. februarja.

Sr. Thierry, Moyamba, Zahodna Afrika, 6. marca, (Cene se dvigajo dan za dnem in število otrok narašča istotako.)

Škof Van Ronslé, apostolski vikar, Leopoldville, 22. februarja. („Do sedaj še imamo tukaj v vikarijatu mir, vse še gre tako precej po starem tiru in doslej še nismo preveč trpeli vsled vojske. Delo smo morali vse ustaviti in se omejiti na najpotrebnejše izdatke za naše vzdrževanje, kakor za službo božjo. Bati se je, da ne bomo mogli več poravnati stroškov za vzdrževanje naših katehistov. Na več krajih smo že morali zmanjšati njih število. Sicer so pa tu v Kongo-deželi tla precej pripravna za krščanstvo. Večina črncev želi moliti; ljubi Bog je pač sedaj na tem, da si vzgoji črnih legijonov za nebesa. Na severu se opazuje enako gibanje, kakor mi poroča moj tajnik, ki je kot vojni kurat sledil belgijskim vojnim četam v pokrajine Lango in Kamerun.“)

O. Méraud, Memni, Obrežje slonove kosti, 14. februarja. („Za nas tako tolažilna spreobrnjenja poganov se nadaljujejo in ubogi črnici žele spoznavati našo sv. vero in se v njej poučiti. O, zakaj ni več delavcev v vinogradu Gospodovem!“)

Sumarična sestava

leta 1915. v misijone poslanih predmetov.

Bogoslužni predmeti: 2 prenosna oltarja, 1 tabernakelj, 2 monstranci, 2 keliha, 3 ciboriji, 6 parov mašnih vrčkov, 7 podstavkov, 10 mašnih zvončkov, 1 zvonček k zakristiji, 3 opreme kanonskih tablic, 2 mašni knjigi, 13 oltarnih svečnikov, 6 ročnih svečnikov,

4 posodice za olje, 2 kropilnika za blagoslovljeno vodo s škropilnikom, 1 viseča svetilka, 1 lavabo, 1 mesingasta skledica, 1 škatla za hostije, 1 stojalo za mašno knjigo. Skupna vrednost: K 1790.—

Paramenti: 3 pluviali, 29 popolnih mašnih oprav, 1 zakramentna zastavica, 1 nebo, 2 banderi za procesije, 22 mašnih banderic, 3 blagoslovni velumi, 2 blagoslovni stoli, 5 krstnih in spovednih stol, 24 posameznih stol in 3 manipli, 16 plaščkov za ciborije, 4 blagoslovne burze, 4 burze za sprevidenje, 1 ekstra burza, 4 vrečice za previdenje, 13 antependijev, 6 zvon. vrvi k zakristijam, 6 svilnenih pal, 1 vezenina za oltarske blazine, 23 biretov, 1 škofovska kapca, svileno blago in vezene, resice. Čopi, krog 25 m okrašenega blaga. Skupna vrednost: K 2000.—

Cerkveno perilo: 16 alb, 25 roketov, 19 oltarnih prtov, 12 prtov za obhajilne mize, 15 podoltarnih prtov, 3 pogrinjala za oltarje, 20 roketov za ministrante, 45 humoralijev, 13 pasov (cingula), 73 korporalijev, 107 purifikatorijev, 73 pal, 12 manuterges, 54 lavabo rutic, 12 ovratnikov za stole, 24 prtičkov, 6 brisač za zakristije, 1 namizni prt, 40 kosov drugega cerkvenega perila, 17 platnenih antependijev, 1 oltarne čipke, 1 preproga, krog 40 m čipk in 33 m platna za oltarno perilo. Skupna vrednost: K 1570.—

Nabožni predmeti: 5 kipov, 56 malih kipov, 20 križev, 9 podob Zveličarjevih za križe, krog 4000 rožnih vencev, krog 2000 Skapulirjev, krog 2800 svetinjic, krog 1000 križcev, 20 križev za zadnjo uro, 2 škropilnika, 14 oljnatih slik in podob z okvirjem, krog 50 svetopisemskih predstav, mnogo drugih večjih in manjših svetih podob, drugi mali nabožni predmeti in ena grobna svetilnica s podstavkom. Skupna vrednost: K 1163.—

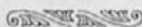
Knjige v vrednosti K 45.—

Obleka: krog 200 oblekic za zamorčke, 18 oblekic za krščence, 17 kosov od oblek za moške, 40 za ženske in deklice, 15 za dečke, 45 različnih kosov oblačil, 140 kosov spodnjega perila, 40 kosov posteljnega in namiznega perila, 160 žepnih robcev, 70 parov nogavic in žokov, 12 prtičev, 40 rut, 10 preprog, 30 m platna, 140 m blaga in ostankov, 10 čepic, 6 vrečic, 3 pare črevljev. Skupna vrednost: K 810.—

Šolske potrebščine, blago in gradivo za ročna dela v vrednosti: K 35.—

Razno: 1 gosli, orglice na sapo, 3 viseče omrežice, 1 potovalna, 1 usnjate nožnice z ročnim orodjem, 1 homeopatska lekarja, 2 lovski torbi, 1 poljska torba, 14 žepnih ur, 7 urnih verižic, 12 očal, pipice, krog 500 nožičkov, ogledalčkov, nepristni biseri, jedilno orodje in drugo. Skupna vrednost: K 340.—

Vsota skupne vrednosti K 7753.—

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Ljubljana. 25. junija je praznovala cerkveno slovesnost Družba sv. Petra Klaverja v uršulinski cerkvi v Ljubljani. Ob 5. popoldne je bil govor in sv. blagoslov ob obilni ude-

ležbi ljudstva raznih stanov. Goreč duhovnik iz reda sv. Frančiška je temeljito pojasnjeval razloge, ki nagibajo slehernika, da podpira in pospešuje misijonsko delovanje med pogani vsekdar, zlasti pa začasa svetovne vojne, in sicer: Z ozirom na Boga iz ljubezni do bližnjika, in radi lastne koristi.

Praga, 30. maja. Danes je dospela naša glavna voditeljica v našo novo podružnico, na Zboženci 15, in ostane dalje časa tukaj.

31. maja. Avdijenca pri Nj. eminenci kardinalu Skrbenskem, visokem dobrotniku naše Družbe. Nj. eminenca je z veseljem poslušal načrte o povečanju in organiziranju naše praške podružnice. Tudi je povabil glavno voditeljico za pozimi enkrat v Olomucu na obisk, da se še natančneje pogovori o organiziranju Klaverjeve Družbe v Olomucu.

Torek, 13. junija. Misijonsko zborovanje ob pol 8. uri zvečer v dvorani češkega zastopnega poslopja, ki ga je sklicala naša podružnica. Govori naša glavna voditeljica. Uvodnico in sklepnico je imel naš duhovni svetovalec za Prago, Msgr. Franc Hrubik, tajnik Nj. eminence kardinala Skrbenskega. Neka sodalka je dodala, v češkem in nemškem jeziku, primerno razlago k skioptičnim slikam, ki so sledile govoru. Med mnogimi udeleženci smo videli tudi Nj. eminenco kardinala Skrbenskega, grofa Adalberta Schönborn s hčerko, opata iz Strahove, Zavoral, generala križakov, Vlasaka, kot tudi zastopnike plemstva in svetne in redovne duhovščine itd.

Litomerice (Sev. Češka). Že lansko leto jeseni bi se morala tukaj z dovoljenjem visokočast. litomeriškega škofa Groba ustanoviti postojanka Klaverjeve Družbe za nemški del Češke. Ta ustanova je bila posledica misijonskega govora, ki ga je imela glavna voditeljica Družbe dne 6. junija zvečer v Litomericali. Pod njenim predsedstvom otvoril se je istotam akcijski komite in oddajalnica Družbe sv. Petra Klaverja pri gosp. Kahlert, Dolga ulica 27.

6. junija ob 8. uri zvečer, tako beremo v Elbepošti, vršil se je v telovadnici tukajšnje samostanske šole od nas prirejani vojskini misijonski večer. Otvorila ga je Marijina družba z lepo izpeljano napevanko, nato je pozdravil Msgr. Kovarš navzoče s kratkim nagovorom. Sedaj prične glavna voditeljica Klaverjeve Družbe, grofica Ledóchowska, razlagati veliko bedo misijonov v Afriki, ki so od Evrope popolnoma ločeni in silno trpijo. Dolgoletno trudapolno delovanje misijonarjev je vsled vojske, ki so jo prinesli Angleži tudi v Afriko, popolnoma uničeno. Misijonarji benediktinci sami so izgubili

150 cvetočih šol. Kljub vsem ugovorom proti podpori afriških misijonov, katere je govornica na tako dokazni način pojasnjevala in ovrgla, se mora tudi v vojskinem času apostolsko delo spreobračanja podpirati... Kdorkoli je slišal vneti misijonski govor, je takoj pripravljen, kljub vsem žrtvam sedanjega časa, podpirati delo Klaverjeve Družbe. Mnogo zaslug so si pridobili gospodje Hanikirš s svojimi govori, spremljanimi s predstavo skioptičnih slik.

7. junija. Prva seja od glavne voditeljice ustanovljenega akcijskega komiteja. Na prvem mestu soproga sodnijskega predsednika, gospa de Loges. Duhovni svetovalec od škofijskega ordinarijata imenovani gospod kanonik J. Kovarš.

8. junija. Prijazni sprejem naše glavne voditeljice pri visokočast. gosp. škofu Grobu, ki se je pozno snoči vrnil od birmovanja. Obljubil je svojo pomoč in odobral njeno podjetje. Ob 11. predpoldne je imela govor gospodom bogoslovcem, kjer obstoja že od leta 1912. vnet misijonski odsek, Govorila je o Družbi sv. Petra Klaverja in njenih namenih ter prosila, da ji pomagajo razširjati njene časopise. Popoldne istega dne je odpotovala naša glavna voditeljica v Prago.

Budimpešta. V torek 9. maja je prišla semkaj naša glavna voditeljica, da organizira tukajšnjo podružnico.

Sobota, 13. maja. Sprejem naše glavne voditeljice pri Nj. eminenci kardinalu primariju dr. Černoch. Nj. eminenca je z dopadenjem sprejel njene načrte o organiziranju Klaverjeve Družbe v Budimpešti na trdni podlagi.

Nedelja, 14. maja. Veliki misijonski shod v bivšem državnozborniškem poslopju. Velika dvorana, obsežna za 2000 ljudi, je bila občinstva iz vseh slojev skoraj polna. Izmed navzočih naj imenujemo: Kardinal dr. Iv. Černoch, knezoškof kaloški dr. Várody in še mnogo drugih duhovskih dostojanstvenikov. Posebno mnogoštevilno je bila zastopana redovna duhovščina. Knezoškof Várody otvori zborovanje z globokosegajočim govorom o misijonski misli, nato sledi govor glavne voditeljice Družbe sv. Petra Klaverja grofice Ledóchowske, spremljan od predstave skioptičnih slik, in kot tretji program nagovor o. Biro, rektorja jezuitov v Budimpešti. K sklepu se kardinal Černoch prav zadovoljno in pohvalno izrazi o misijonskem podjetju, ustanovljenem in nadzorovanem po grofici Ledóchowski, slednjič podeli vsem zbranim svoj blagoslov. Še nikdar, tako se je pozneje slišalo, ni bilo v Budimpešti tako lepega misijonskega shoda. Uspeh je bil izvrsten.

Sv. Ožbolt Štajersko, 12. junija. Na binkoštni ponedeljek popoldne je priredila Marijina družba sv. Ožbolta pod vodstvom predsednika preč. kaplana Ant. Ečmajer misijonsko slavnost, ki je bila izborno obiskana in je donesla lep skupiček za misijone.

Trst, nedelja 3. junija. Afrikanški kongres. Tržaški list „L' Unione“ piše o njem: „Izbrano in mnogoštevilno občinstvo je prihitelo v razvedrilno dvorano Zavetja Srca Jezusovega, ki nam je bila na razpolago za prireditev kongresa. Govorniki so izvrstno rešili svojo nalogo. Kanonik Benussi govori vneto o splošni krščanski dolžnosti, podpirati misijone in še prav posebno o veliki potrebi pomagati afriškim misijonom, gdč. Lina Sponci je poudarjala nalogo katoliških žena, da združeno s Klaverjevo Družbo pomagajo misijonom v Afriki; predsednik kongresa prečast. L. Crociani je razpravljal točko: ‚Avstrija in misijoni‘. Gdč. Piccoli de Vestre, predsednica našega tržaškega akcijskega komiteja, prebere pismo, ki ga je poslala glavna voditeljica Klaverjeve Družbe, grofica M. T. Ledóhowska, udeležencem kongresa. Nato se je izrazil visokočast. g. škof prav pohvalno o izidu kongresa in omeni svoje zadnje srečanje z gospo grofico Ledóhowsko na Dunaju. Priporočal je vsem tržaškim katoličanom, kot celi škofiji, naj podpirajo misijone, ter je blagoslovil to njih sveto delo. Kongres se je končal s trikratnim nazdravom na cesarja in papeža in s popevanjem cesarske pesmi.

Popolni odpustek, ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca septembra.

Dne 9. septembra, na praznik sv. Petra Klaverja, variha naše Družbe.

Dne 21. septembra, na praznik sv. apostola Matevža.

Dne 24. septembra, na praznik Marije, rešenice ujetnikov.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Nepopolni odpustek

300 dni vsakokrat, kadar se ud udeleži s skesanim srcem tridnevnic pred praznikom sv. Petra Klaverja (9. septembra).

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

na ime **Frančiška Ser., Marija, Josipina, Antonija, Bogumila Volčič** 60 K, kot prošnja za uslišanje k presv. Srcu Jezusovemu in Mariji Pomočnici v sedanjih in vseh poznejših zadevah preč. gosp. botra dr. Volčiča. M. Černe, botrinski dar dečka na ime **Anton Pad.** 30 K.

Za katehiste: M. Kostanjevec 5 K, preč. g. Premrl za vzdrževanje enega katehista 100 K.

Za kruh sv. Antona: K. Igljč 13 K, M. Bizjak 2 K, J. Razpor 20 v, K. Jerončič 60 v, St. Pernat 20 K, v zahvalo vrnitve z bojišča, T. Beranič 5 K, J. Petkovsek 5 K, M. Reven 3 K, M. Kač 1 K 20 v, preč. g. K. Čigon 20 K, I. Strnad 1 K, F. Grm 1 K, T. Klinc nabrala 12 K, A. Velkoverh 5 K, T. Lončar 5 K, A. Logar 3 K, po I. Pohleven 3 K, N. N. 2 K, M. Slana 50 v, I. Bizjak 2 K, M. Razbornik 5 K, M. Glušič 3 K, M. Grazer 1 K, M. Gradišnik 5 K, R. Dokl 1 K, V. Senekovič 4 K, R. Rosa 10 K, M. Zupančič 10 K, F. Kraševič 2 K, Honczlovska 3 K, M. Rovtar 1 K, M. Male 10 K, A. Weis 3 K, M. Male 1 K, H. Čuk 4 K, Kat. Čuk 2 K, N. N. 80 v, U. Martinec 1 K 20 v, M. Podhovnig 3 K 40 v, preč. g. župnik K. Presker 5 K, M. Pangersič 2 K, Z. Krajsič 3 K, rodbina Bricl 1 K, H. Zupan 1 K, M. Pavlin 60 v, M. Kodela nabral od Celjskih dobrotnikov 24 K, V. Dolinšek 20 K, preč. g. J. Palir 3 K, V. in P. Razingar 2 K, M. Volavc 10 K 30 v, N. N. 50 v, M. Pikec 4 K, I. Antolin 2 K, B. Rous 10 K, J. Gerič 2 K, J. Esih 6 K, A. Seljak 5 K, N. Levstek 10 K, M. Levstek 5 K, M. Levstek 2 K, N. Levstek 2 K, N. Ažman 2 K, zavod „Josefinum“ 80 v, M. Gašper 1 K, N. Polak 20 v, M. Stanko 1 K, po preč. gosp. superiorju F. Javšovec nabrano 460 K.

Za Klaverjev vinar: F. Končan nabrala v tobačni tovarni 10 K 60 v.

Za Zvezo otrok za Afriko je bilo nabranih 15 K 38 v. (Natančneje glej v „Zamorskem otroku“.)

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih udov 19 K 20 v, je bilo nabrano po: B. Pavlič 9 K, Z. Vranič 9 K, T. Beranič nabrala 13 K, V. Razingar nabral 6 K, St. Bartolac 14 K, M. Kač 27 K, M. Rugelj 2 K, T. Klinc 10 K, I. Pohleven 5 K, J. Petrovič 11 K, H. Čavnik 4 K, M. Gradišnik 3 K, A. Zajdala 11 K, M. Ferlan 16 K, M. Wizjak 10 K, Bramor 4 K, M. Jakopin 9 K, po preč. gosp. superiorju Fr. Javšovec 30 K, M. Podhovnig 9 K, M. Pangersič 9 K, H. Zupan 2 K, M. Jordan 38 K, K. Lužar 3 K, A. Horvath 13 K, N. Turk 16 K, A. Warmuth 9 K, J. Breznikar 2 K, F. Novak 3 K, M. Kalan 5 K, M. Černe 2 K, I. Steklasa 7 K, A. Kastelic 15 K, N. Miklič 3 K, M. Stanko 11 K, M. Selan 4 K, zavod „Josefinum“ 15 K 5 v,

Za misijonsko zvezo: T. Beranič 50 v, Marijine družabnice iz Černuče nabrale 61 K 54 v, L. Žontar nabrala 40 K, J. Žerovec nabrala 5 K.

Za misijonarje v Marianhillu: Gojenke Šolskih sester v Šmihelu 2 K.

Poslano v predmetih: T. Kovačič in tovarišice: Za odkupljeno novokrščenko Frančiško M. Volčič belo oblečko, perilo, solske potrebščine itd., potem še 2 oblecki, jedna za deklico, druga za dečka. G. Prekupec: 1 žepno uro z verižico, skapulirje in raznovrstne druge reči.

Naročite ilustrovani mesečnik za mladino

„Zamorski otrok“.

Ta misijonski list bo vnel v mladih srcih ljubezen do misijonov; pravo nedolžno berilo odvraca otroke od slabih družb in ničvrednih časopisov. Stane letno 1 K. Prejšnje letnike lepo kartonirane s pošt. 80 vit., vezano s pošt. K 1'30.

Hočete postati apostoli? — Priložnost se vam ponuja!

Čudiš se, dragi misijonski prijatelj, temu naslovu. Kaj ne, radoveden si, kako bi bilo mogoče, da postaneš apostol-misijonar. — Prav lahko, in ni ti treba niti zato zapustiti svoje domovine, ne svojih dragih. Poslušaj. Apostolski vikar v Beninu v svojem pismu, ki smo ga nedavno prejeli, pristrčno in s poudarkom prosi za štiri vrste knjig v afrikan-skem jeziku, in sicer: mašno knjižico v 2000 izvodih, katekizem, latinsko pevsko knjigo ter molitvenik, vsakega v pet tisoč izvodih. — Škof nima niti ene teh knjig na razpolago in vendar koliko bi premogla tiskana beseda božja pri številnih ondodnih kristjanih, ako bi jim jo mogel dati seboj na dom, da ne pozabijo zopet naučenih verskih resnic, da bi nadalje laže sledili presv. daritvi ter se navduševali s svetim petjem. Gledati mora, kako se morajo njegovi katehisti brez knjig podati na misijonska potovanja. Poučujejo sicer ustmeno, a nimajo ničesar dati v roke novopridobljenim katehumenom in kristjanom, da bi si naučeno laže ohranili v spominu. Dragi katoliški čitatelji! pomislite malo na tisoče in tisoče knjig drugovercev, katere isti pošiljajo svojim misijonom, da z njimi razširjajo svoje zmote. Samo katoliški misijonar naj nima niti katekizma? O, ne pripustimo tega! Družba sv. Petra Klaverja hoče ustreči prošnji prečast. gospoda škofa. Na kak način, pa še sama ne ve, kajti primanjkuje ji delavskih moči in — denarja. Toda svoje upanje stavi na vašo dobro voljo, dragi prijatelji misijonov. Trdno upamo, da se bodo našli dobrotniki, katerim se bo posrečilo najti sredstev, da bo Družba sv. Petra Klaverja mogla nabaviti omenjene knjige. Kdor hoče tedaj postati apostol-misijonar, s tem, da plača celo izdajo ali vsaj gotovo število katere omenjenih knjig, naj pomisli, da s tako knjigo da katehumentu ali novokrščencu stalnega spremljevalca-apostola, vedno navzočega učitelja, ki mu preganja duševno temo in vedno na novo vnema luč sv. evangelija. — Kdo more in bi ne hotel storiti?!

Povprečna vsota

za nabavo ene verske knjige v zamorskem jeziku.

Prispevek za tisoč izvodov	K 1000'—
„ „ sto „	100'—
„ „ deset „	10'—
„ „ eden izvod	1'—